

ραγα, (1) οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν καταλείπουν περὶ τῆς προϊστορικῆς καταγωγῆς τῶν πόλεων τούτων, καὶ μάλιστα τῆς Ἡυράσου κατονομαζομένης ἐν τῇ καταλόγῳ τῶν νεῶν παρ' Ὁμήρῳ. Ἐπειδὴ ὅμως ἀμφότεραι δὲν κατονομάζονται μεταξὺ τῶν λαδουσῶν μέρος ἐν τῇ κηδεῖα τοῦ Κύκνου πόλεων ὑπὸ τοῦ Ἡσιόδου, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτείνωμεν ἐπὶ πλέον περὶ αὐτῶν τὸν λόγον.

* *

Ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, αἱ ὑπὸ τοῦ Ἡσιόδου ἀναφερόμεναι προϊστορικαὶ πόλεις ὡς λαβούσαι μέρος κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Κύκνου ἦσαν περὶ τὴν Ἰωλκὸν· καὶ εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ μείζονα τῶν τριῶν ὥρων ἀπ' αὐτῆς. Πλὴν τῆς Ἰωλκοῦ, γνωστῆς ἤδη ἐν τῇ φρουρίῳ τοῦ Βόλου, αἱ τέσσαρες ἄλλαι εἶναι ἐντελῶς ἀγνωστοί. Ἐὰν δὲ ἡ πόλις τῶν *Μυρμιδόνων*, ἡ *Φθία*, ζητηθῇ ἐν Φαρσάλῳ, κατὰ τὸν Stächlin, αἱ τρεῖς λοιπαὶ δύνανται νομιζομεν νὰ ζητηθῶσιν ἐν τοῖς προϊστορικοῖς συνοικισμοῖς Καδῆραγα, Παλαιοκάστρου μεταξὺ Σέσκλου καὶ Πιλάφ — Τεπέ, Περσουφλί καὶ Νεβεστῆκι. Ἐνεκεν δὲ ἐλλείψεως ἐγγράφων μνημείων κατὰ τοὺς μυκηναϊκοὺς χρόνους καὶ τῆς μὴ ἀναγνώσεως τῶν προϊστορικῶν γραμμάτων, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπὶ πολλὸν χρόνον θὰ ᾔναι κεκαλυμμένον ἐν τῇ σκότει τῶν αἰώνων, ἐκτὸς ἂν ἐσφύζοντο καὶ

(1) Ν. Ι. Γιαννόπουλος, *Θεοσ. Προελλ. Ἐπιγρ.* Ἀθῆν. 1908, σ. 23 - 25, πιν. Γ' καὶ Δ'.

κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους πάντως ὡς κῶμαι, ἀλλὰ καὶ τότε ζήτημα εἶναι ἂν ποτε εὐρεθῶσιν ἐν αὐταῖς ἐγγράφα μνημεῖα.

Ὁ τύμβος δὲ τοῦ Κύκνου ἀσφαλῶς ὑπῆρχεν ἐγγὺς τῇ Ἰωλκῷ περιδρεχόμενος ἐν πλημμύραις ὑπὸ τοῦ Ἀναύρου καὶ δὴ ἐν τῇ πεδιάδι ἀπὸ *Μπουρμπλήθραις* μέχρι Καπακλί. Ἐὰν δὲ ὁ τάφος τοῦ Καπακλί δὲν εἶναι ὁ τοῦ Κύκνου, πάντως ἐκεῖ που δεόν νὰ ζητηθῇ, ἐὰν μὴ κατεστράφη ἐκ τοῦ χρόνου. (1)

Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

(1) Ὁ φύλαξ τοῦ μουσείου Βόλου Ἀντ. Καλατζῆς, ἐργασθεὶς εἰς πάσας τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου μοι ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τίνος δεξαμενῆς φρεατώδους (συντριβανίου) ἐν τῇ συνοικίᾳ Καπακλί τοῦ Βόλου, ἐνθα παρῆθησαν ὑπὸ τὸ ὕδωρ περιφέρειαν μεγάλην κτιστοῦ θολωτοῦ τάφου. Ἀπορῶ διατὶ ὁ κ. Ἀρβανιτοπούλος δὲν ἐξηρεύνησε τοῦτον, καταστραφέντα ὑπὸ τῶν ὀρυζάντων τὴν δεξαμενὴν. Πιθανῶς καὶ ἄλλοι θολωτοὶ τάφοι θὰ κρύπτονται ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ Καπακλί καὶ μέχρι τοῦ φρουρίου Βόλου, ἀνήκοντες εἰς πλοῦσια γένη τῆς Ἰωλκοῦ.

Ν. Ι. Γ.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Μεταξὺ δύο ὁρίμων δεσποινίδων, αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν φιλολογίαν.

— Καὶ πῶς τελειώνει αὐτὸ τὸ μυθιστόρημα;

— Θανμάσια καὶ μένη! Οἱ ἥρωες... πανδρεύονται!

— ❧ — ΑΝΤΙΑΛΛΟΙ — ❧ —

ΝΕΟΙ ΑΚΑΔΗΜΑΓΓΚΟΙ

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἀνανεοῦται συνεχῶς. Ἀλλεπάλληλοι ἀπὸ τινων μηνῶν ἐγένοντο ἐκλογαὶ νέων ἀθανάτων, πρὸς πλήρωσιν κενῶν ἐδρῶν, εἰς ἃς προσετέθησαν δύο, διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Φραισινὲ καί τοῦ ἱστοριογράφου Λαβίς. Ἐξελέγησαν ἐσχάτως: Ὁ Ζονὰρ ἄλλοτε ἀρμοστής ἐν Ἀλγερίῳ καὶ πρεσβευτὴς ἐν Βατικανῷ, γνωστὸς ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν κατὰ τὸ 1919 δρᾶσιν του, διαδεχθεὶς τὸν Δεσανέλ. Ὁ Αὐγουστος Γκωβαῖν πολιτικὸς διευθυντὴς τῆς Παρισινῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» καὶ γνωστὸς παρ' ἡμῖν διὰ τὰ φιλελληνικά του αἰσθήματα. Συνέγραψε εἰκοσάδα ἱστορικῶν ἔργων, ἐν αἷς καὶ ἡ δωδεκάτομος ἱστορία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἦδη ἐξελέγησαν ὁ μυθιστοριογράφος Ἐδουάρ-

δου Ἐστωνιὲ διὰ τὴν ἔδραν τοῦ Καπὺς καὶ ὁ νομομαθὴς Ἐρρίκος Ρομπέρ διὰ τὴν ἔδραν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Ριμπώ. Οἱ 30 Ἀκαδημαῖκοι οὔτινες ἐψηφίσαν δὲν συνεφώνησαν διὰ τὸν διάδοχον τοῦ Αἰκάρ. Αὐτὸ συμβαίνει τετάρτην ἡδὴ φορὰν, ἔνεκα τῆς ἐχθρότητος Ἀκαδημαϊκῶν τινων κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ἀμπέλ Ἐρμάν. Ὁ Ἐστωνιὲ δὲν εἶνε γνωστὸς εἰς τὸ πολὺ κοινόν. Τὰ μυθιστορήματα του διακρίνονται διὰ τὴν μεγάλην βαθύτητα. Ἦτο ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Τ.Τ.Τ. ἀπὸ 35 ἐτῶν. Τὰ ἔργα του συνέγραψεν κατὰ τὰς ὥρας ἃς τοῦ ἄφινεν ἐλευθέρας ἡ ὑπηρεσία του. Ὁ Ρομπέρ εἶνε ὁ ἐξοχώτερος τῶν Γάλλων δικηγόρων. Ἐδημοσίευσεν ἐνδιαφέρον βιβλίον παρὰ τῶν μεγάλων ἱστορικῶν δικῶν. Ἀντίπαλον διὰ τὴν ἔδραν εἶχε τὸν πρώην πρεσβευ-